

hemmeligheder, og naar Direktionen skal fortælle alt muligt, hvad Revisorerne forlanger, kan det medføre megen Skade, idet der ikke er foreskrevet nogen Diskretionspligt for Revisorerne. Jeg mener, at denne Bestemmelse, som jeg ellers nok kunde gaa med til, skulde være ledsaget af en Bestemmelse om Revisorernes Diskretionspligt.

Ja, med disse faa Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg anbefaler velvillig Udvalgsbehandling af det foreliggende Lovforslag.

Tvede: Afdøde Gehejmeetsraad Bramsen har gennem alle de Aar, i hvilke Lovforslag om Aktieselskaber har foreligget for dette Ting, været Højres Ordfører, og jeg kan i Almindelighed henvise til hans omfattende og grundige Indlæg i denne Sag, men naar jeg altsaa i Dag for første Gang har den Ære at tale i denne Sag her i Tinget, vil jeg dog tillade mig at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger angaaende Lovgivningen om Aktieselskaber.

Jeg vil da sige, at Forretningslivet, det være sig Handel, Haandværk, Industri, Agerbrug eller Skibsfart, maa ikke bindes af strammere Baand, end at der bliver Plads for dets frie Rørelser, dets Konkurrenceevne. Naar vi nu skal have en Lov om Aktieselskaber — den Form, Næringslivet nu om Dage saa ofte antager —, gælder det lige saa meget om at faa med i denne første Lovgivning, hvad der er strengt nødvendigt for at skabe en god Ramme om Aktieselskaberne, som det gælder om ikke at tage mere med, end hvad der lige er nødvendigt for at faa skabt en saadan Ramme, at Aktieselskabernes frie Bevægelser ikke bliver hindret, at Lovens Bestemmelser ikke bliver til Gene for deres Drift. Der er mange, som spørger: Er det ogsaa nødvendigt, at vi skal have en Aktielov? Vi har jo Straffeloven, vi har Bogføringsloven, vi har saa mange Lovbestemmelser. Jeg vil dertil sige, at for mig staaer det som nødvendigt for at værne de Midler, som paa denne Maade bringes sammen, mod Misbrug og Svindel ligefra Aktieselskabets Start, denne inklusive. Med Hensyn til Aktieselskabers Start vil jeg i Anledning af en Sag, der lige har passeret Sø- og Handelsretten, blot i Forbigaaende nævne, at i § 7, hvor det er foreskrevet, hvad Indbydelsen til Aktietegningen skal indeholde, staaer under Punkt 7: „Tiden og Stedet for Aktietegningen“. Det er altsaa lige fra

Selskabets Start, der er Tale om Stedet for Aktietegningen. Den nævnte Sag drejede sig netop om Stedet for Aktietegningen, om, hvorvidt det Firma, hvorigennem den udbødes, ogsaa skulde hæfte for, hvad der stod i Indbydelsen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Rets-sag, som skal videre til Højesteret, men naar vi nu her faar forelagt et Forslag til en Aktielov, tror jeg ogsaa, det maatte være rigtigt, at der i Lovgivningen blev klart gjort Rede for, hvorvidt og i hvilket Omfang Stedet for Aktietegningen skal hæfte for Indbydelsen til Aktietegningen.

Lovforslaget om Aktieselskaber kan nu blive saa godt, som det blive vil, en Ting er aldeles givet: at Bedragerier vil kunne ske i Fremtiden, lige saavel som de er sket i Fortiden, og derfor nytter det ikke, at de, som vil tegne Aktier, betragter dette Lovforslags Ophøjelse til Lov som en Slags Sovepude, saa at de ikke mere behøver at se sig saa nøje for. De, som vil tegne Aktier, maa fremtidig ligesom hidtil se sig nøje for med Hensyn til, hvad det er for et Foretagende, de betror deres Penge, se paa Manden, som starter det, og se paa Godheden af det Prospektus, som bliver forelagt. Det siges, at Danmark er det eneste civiliserede Land, som ikke har en Aktielov. Selv om det er Tilfældet, at kun vi endnu ikke har en saadan Lov, og at alle andre har den, tror jeg dog ikke, at der derved er sket større Skade, om overhovedet nogen. Det Lovforslag, der blev forelagt i Rigsdagssamlingen 1910—11, blev betegnet som et udmærket Grundlag og et udmærket og fortjenstfuldt Arbejde, et Arbejde, som fortjente baade Anerkendelse og Tak, og dog tror jeg, at de fleste vil sige Tak for, at vi ikke har faaet det voluminøse Lovforslag ophøjet til Lov. I Samlingen 1912—13 blev af det her i Tinget nedsatte Udvalg gjort et foreløbigt Udkast til Ændringsforslag, og det lykkedes da at nedskrive Lovforslaget fra de oprindelige 106 Paragraffer til 87. Selvfølgelig betinger det ikke en Lovs Godhed, om den er noget større eller mindre, men det er dog altid meget ønskeligt og behageligt for dem, der skal arbejde med en Lov, at den er saa klar, saa kortfattet, saa koncis som muligt. Derfor var det ogsaa med Tilfredshed, man i Foraaret saa, at den højtærede Handelsminister ved Fremlæggelsen den Gang havde beskaaret Forslaget saaledes, at det kun kom til at indeholde de første, grundlæggende Bestemmelser for Aktieselskabers Stiftelse,